

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1881-08-15)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1881-08-15)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 116. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000079.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15 aug. 81.

Å, du kurrende due i skovgården! Du lister om blant træerne og dukker i blomsterbægerne og drikker havluft i lange drag.

Jeg tænkte iår at gæste dig og gæmme mig under løvet der sammen med dig en otte dags tid. Det blev intet af. Og så må jeg skrive!

Ja, skrive! Jeg har skrevet hundrer af brev, siden jeg kom hjem, så jeg kvier mig, hvergang jeg skal til igæn.

Og dog har jeg til dig og Jakob et bestæmt ærinde.

Du afslog at tage Charles B. Waites bog: *The Christian Religion*. Den må ud alligevel, ænten du tar den æller ej! Hele vor literatur savner en bog om evangeliernes tilblivelse (æfter videnskabelig kritik). Sålænge den gør det, ses vi på, som kommer til sagen, men kan ikke appellere til fakta, såsom de aldrig er blevne fræmstillede i vort sprog, — vi ses på som gale folk.

Jeg tænkte, at så snart der bød sig en lejlighed til om disse ting at få ud en bog, der på en gang var videnskabelig og populær, — jeg tænkte, at da fik også du en lejlighed til at sone nogle af dine mørkets gærninger sammen med Martensen, Monrad, Rasmus Nielsen og hele det sorte kor. Det er min overbevisning, at få ting kan bidrage til at vække tusener til æftertanke og lætte begynnelsen af et alment ordskifte om disse ting — det er min overbevisning, at få ting kan gøre det så godt som denne bog. Den vil lønne sig; men alene i længden. Den må udgives simpelt trykt, ret som en folkebog; ti stasen behøver ikke at anbefale den.

Dersom du er for gammel og stivsinnet, for meget i pagt med de mørke mæn og deres troldkunster, så fører jeg min sag frem for det lysets barn Jakob, at han fra sin høje hæst vil se i nåde ned på os andre lysets alfer og tage af vore hænder et ringe lysets barn til opfostring og pleje i hans høje haller. — Det må da være mere værd æn stighbøjler, spyd, hellebarder, pistoler — at give ånden et våben mod alle landsens langklædede sjæle-røvere, myldrende fræm af østerlandets ørkener og midalderens dunkle gæmmer.

Jeg håber, at han som en anden Sankt Georg (eller Sankt Jakob) med præssens løftede arm og gående hjul knuser til atomer det tankekryb, som i nattens mørke vælter ud af de Martensenske hylder i bogladen; ti at udruste en Charles B. Waite med dansk mål, er at dræbe ti Martensen'er.

s. 117 Jeg håber på et gunstigt svar! Jeg vil ikke aflade at bede, trygle, anråbe, jamre, skråle, på knæ, på mave, før en af eder giver et bifalds-tegn!

Jeg vil hidse hele den øvrige skare ja, det hele kobbet op og omkring eder i dansende, tiggende, tudende kor; ti vi trænger alle lige meget til denne bog; den styrker det publikum vi har, den hverver nyt, den avler tilhængere af det, som vi lever og kæmper for, omkap med udlandets aller stærkeste bøger.

Høstbillede fra Aulestad.

Senere Billede.

Å, hvor her er vakert, Hegel! Hvor Karoline har pyntet op! Hjærtens tak, du mandfolke-ængel for din godhed mod Bjørn. Han lånte pænger af dig, som du må sætte over på mit skidne rægnskab.

Hils dine kæledægger og deres yndige mor fra din
Bjørnst. Bjørnson.